

Et Temma omma ello teel
Woiks rigi asjad seada
Keik nenda, kui sa armust tead;
Sa armastad jo aina head,
Siis kule meie palwed!

Omman witsad pekswad kibbedaste.

Herra satis wolla perremeesst koormaga linna ja praua andis kolm tappetud anne ka liggi, et nähha saaks, mis hinda sel aastal jälle on sada.

Mees läks koormaga minnema ja kui ta hea tüd maad olli eddasi jõudnud, leidis, et kaks neist tappetud annedest ollid kadunud. Mis seal olli tehha? Mis kadunud se kadunud! ja nenda läks temma omma koormaga ja ühhe annega linna, panni koormat mahha ja müüs selle ühhe anne 30 koppika eest ärra. Linnast taggasi tulles, kulas temma terrawaste järrele, kas kegi need kaks anne olli leidnud. Immelikkul wiisil sai tem-

ma arro, et üks kehwa lest naene neid te peält leidnud ja ka jubba, omma wie lapsega, ärra sõnud. Mees läks kohhe senna, kaggistas ja wintsutas naest ja tahtis, igga anne eest üks rubla hõbbe. Naes ei olnud mitte kahte koppikat, weel wähhem kaks rubla. Mees ei annud järrele, siidus naese finni ja wiis moisa, ja ei holind naese palwest egga laste nutmissest ühtegi. —

Moisa tulles, astus mees Herra ette, ja räkis luggo üles, kuidas annedega olnud, kuidas temma neid kautanud ja naene neid sõnud ja et temma linnas keelmatta rubla tükkist olleks sanud. Panni ka ühhe rubla tükki laua peäle, tunnistusjeks, mis temma selle ühhe anne eest ütles sanud ollewad.

Minne petta saksa. Herra moistis kül, et mehhele kawwal meel olli ja temma agga tiggedusse kattedeks, selle rubla anne eest maksis. Herra satis meest linnast todud asjo sisse kandma, pistis 2 rubla naese peosse, ja kaskis mehhele ärra maksta. Nenda sai naene minnema. Herra agga ei moistnud naest mit-